

Самит Источног партнерства у Риги завршио се без очекиваних резултата по питању увођења безвизног режима земљама-чланицама тог партнерства, укључујући и Украјину. Представници Јерменије, Азербејџана и Белорусије одбили су да потпишу документ којим се припајање Крима назива илегалном анексијом.



Овај савез је од формирања деловао као „забрањено воће“, сматра белоруски министар спољних послова Владимир Макеј.

Европска унија није спремна да у заједницу прихвати источноевропске земље, укључујући Украјину, стоји у нацрту декларације самита Источног партнерства.

Немачка канцеларка Ангела Меркел је још уочи самита „запалила бину“ рекавши да заједнички пројекат ЕУ са бившим совјетским државама није инструмент проширења ЕУ.

„Не смемо подстицати лажна очекивања која касније нећемо моћи да испунимо“, нагласила је Меркелова.

Члан комитета Савета Федерације за међународне послове Игор Морозов за Спутњик каже да овај пројекат Европске уније постепено иде ка свом крају.

„Те снаге које су улазиле у Источно партнерство не само да су се политизовале, већ су коначно и определиле правац свог даљег развоја. Белорусија и Јерменија су ушле у Евроазијску економску унију, Азербејџан је данас самодовољна држава, а у свим политичким и војно-стратешким питањима заузима неутралну позицију. Остале државе су потписале уговор о придруживању ЕУ, који им, у принципу, у политичком и социјалном смислу ништа не доноси“, каже Морозов.

„Више пута су лидери ЕУ, а међу њима и председник Европске комисије Жан-Клод Јункер, изјављивали да се не ради у укључивању Грузије, Украјине и Молдавије у оквире ЕУ, већ да је реч само о економској сарадњи. Самим тим и очекивања која су имале ове државе нису испуњена. Све у свему, можемо приметити ефекат 'неиспуњених очекивања' и наступа велико разочарање“, закључује он.

Посланик Европског парламента из Летоније Андреј Мамикин, с друге стране, сматра да Европска унија у суседне државе покушава да изведе демократију, али зато одатле увози нестабилност.

Према његовим речима, агресивна формула „или Европа или Русија“ доводи до конфликта са Москвом, која је уједно и главни играч на постсовјетском простору.

„Веома се стидим овог политичког правца. Мислим на вектор против Русије, вектор конфронтације, јер због њега посредно трпе и оне државе које су још 2009. године полагале велике наде на ЕУ. А те велике наде Европска унија није оправдала. Нажалост, те државе чак неће добити ни то што су им сасвим недавно обећали европски политичари, а то је безвизни режим, на пример Грузији, или одређене трговачке преференце у трговини са Украјином. Искрено говорећи, Европска унија је овде тактички изгубила, нећу рећи 'рат', али изгубила је у том супротстављању Русији које је почело након дешавања у Украјини. И ЕУ сада не зна како да изађе из свега тога“, сматра Мамикин.

Белоруски министар спољних послова Владимир Макеј каже да је Источно партнерство је од самог формирања, још 2009. године, деловало као „забрањено воће“.

„Били смо сведоци растуће тензије, интензивне конфронтације у региону али и шире“, рекао је Макеј. Томе је, према његовим речима, допринело и одсуство двојице председника — с једне стране председника Белорусије Александра Лукашенка, због забране путовања, али и председника Азербејџана Илхама Алијева.

Милош Ђурчин

(Спутник)